

ning som ogsaa af flere ærede Rigsdagsmænd, er yttret Ønske om, at den Entreprise, som Straffeanstalterne skulle indlade sig paa, skulde gjøres til Gjenstand for Concurrence, saa troer jeg, det vil være meget tvivlsomt, om Concurrence i den Forstand, hvori man i Almindelighed bruger Ordet, i et saadant Forhold, nemlig at stille Entreprisen til Auction, vil lede til noget gavnligt Resultat første Gang, dette Forsøg skal gjøres, thi det er dog noget Nyt, som nu skal prøves. Foraaavdt det er yttret, at Arbeidskraften ved denne Udleien dog i ethvert Tilfælde burde deles saaledes, at der kunde blive Concurrence mellem de forskjellige Lyfthavende, og dette af de ærede Talere er blevet anseet for at være Noget, som i mindre Grad vilde skade de Haandværkere eller Fabrikherre; hvis Sag de tale, saa troer jeg dog ikke, at den Slutning er rigtig; thi det vil jo kun foraarfage, at nogle Enkelte, som kunne stille sig saaledes, at de kunne deeltage i at leie denne Arbeidskraft, derved kunne indvinde nogen Fordeel, hvorimod alle de Øvrige ville være lige slet stillede; det, at Straffeanstalten kunde udleie sin Arbeidskraft til f. Ex. 5 Personer istedetfor til 1; kan i Virkeligheden ikke gjøre Udslaget ved Bedømmelsen af, om det Princip, hvis Anvendelse nu er foreslaaet forsøgt, er rigtigt eller ikke.

Jeg skal derefter sige et Par Ord med Hensyn til Udvalgets Fleertals Forslag, vedrørende Godtgjørelse til nogle Umyndige under Keire Herreds Overformynderi. Fleertallet gaaer i Betænkningen ud fra den Forudsætning, at der paa en eller anden Maade maa være viist en saadan Skjodesløshed eller Uletterretelighed eller maaskee noget Bærre, at nogle af de Personer, der have havt med denne Sag at gjøre, kunne drages til Ansvar og tilpligtes at give Erstatning, og det mener derfor, at Summen ikke bør bevilges. Jeg troer nu, at en saadan Underfølgelse kun vil lede til at fortrædige en Mængde Personer uden at give noget virkeligt Resultat, og man kan oveniikjøbet være temmelig vis paa, at de Omkostninger, der ville medgaae, maaskee kunne løbe noget nær op til det Beløb, man har anmodet om at lade de Umyndige, der have lidt Tabet, tilflyde. Jeg troer

derfor, at naar man nu gaaer ind paa Fleertallets Forslag: ikke at bevilge Summen, saa er det i Grunden det Samme som endelig at negte de Umyndige Erstatning. Jeg skal villig indrømme, at de Umyndige efter den bestaaende Lovgivning ikke have Ret til at erholde nogen Erstatning af Staten; men paa den anden Side troer jeg, at det ikke vil have farlige Følger for Fremtiden at gaae ind paa den foreslaaede Bevilling, idet der her er ganske specielle Omstændigheder tilstede, hvorfra der ikke vil kunne drages nogen Slutning. Det vil sees, at Tabet egentlig er fremkommet ved en Umhyggelighed fra Bestyrelsens Side, idet der nemlig ikke ved den sidste Auction opnaaedes et saadant Bud, at de Umyndige kunde blive dækkede, hvorfor man fandt det uforvarligt at approbere Auctionsbudet; senere er ved uheldige Omstændigheder selve Pantet forringet, og endelig ere uheldige Conjuncturer traadte til. Der er saaledes efter min Overbeviisning ikke nogen Person, hvem det specielt kan paalægges at erstatte det indtrufne Tab, og jeg skulde derfor meget ønske, at det ærede Thing med Hensyn til dette Punkt vilde følge Mindretallet og bevilge denne lille Sum. — Foraaavdt det ærede Udvalg har henstillet til Regjeringens alvorlige Overveielse, om den nødvendige Sikkerhed for de Umyndiges Midler kan opnaaes ved en streng Overholdelse af de bestaaende Love og Anordninger, eller om der bør indtræde en Forandring i disse, da har jeg den Anskuelse, at de bestaaende Love ere tilstrækkelige i saa Henseende. Det er jo ogsaa klart, at naar der ved Udlaan af saa store Capitaler som dem, der udlaanes gennem Overformynderierne, ikke i Løbet af mange Aar ved Pantets Forringelse er tabt større Summer end dem, der hidtil ere tabte, saa maa den Lovgivning, der stærker i saa Henseende, ansees som fuldkommen tilstrækkelig. Jeg troer, at Enhver, der er bekendt med disse Forhold, maa erkjende, at der under Overformynderierne forholdsviis ikke er tabt nær saameget paa Grund af Pantets Usikkerhed, som der i lignende Retning er tabt af Private. Det er jo imidlertid indlysende, at naar der indtræder saadanne Conjuncturer som dem, der i de sidste Aar ere indtraadte, kan der lides enkelte Tab,